

slaar, er lige saa godt eller bedre, og for det andet placerer det ærede Medlem mig saaledes, at jeg ved at stemme mod hans Ændringsforslag faktisk tager Afstand fra det, jeg selv har høvdet. Det var dette, jeg kritiserede i det ærede Medlems Optræden, ikke det, at jeg ikke er blevet bekendt med Ændringsforslaget før. Lige til det ærede Medlem talte her, og ogsaa efter at jeg har læst Ændringsforslaget, har jeg troet, at det var det samme Ændringsforslag, som han havde stillet i Udvalget. Andre Medlemmer af Udvalget har troet det samme. Jeg har spurgt den ærede Formand efter Udvalgsforhandlingernes Tilendebringelse, om Venstre fastholdt sit Standpunkt i Skattespørgsmaalet, og fik Svaret: Ja. Man har maattet tro det, idet man har maattet gaa ud fra, at denne Opstilling a, b betød det samme som det, der var tilkendegivet af det ærede Medlem under hans Tale her ved første Behandling og under hans Tale i Udvalget, et Enten— eller. Hvis det ærede Medlem havde handlet naturligt og loyalt overfor Udvalgets Formand, havde han, da han overgav ham Ændringsforslaget, sagt: Vi har opgivet vor Realitetsændring, men vil i Stedet foreslaa denne formelle Ændring, som vi mener er bedre. Det har det ærede Medlem imidlertid ikke sagt, og derfor har baade Udvalgets Flertal og jeg, indtil vi hørte det ærede Medlems Tale her, været i den Tro, at han fastholdt Realitetsændringen. Men nu faar vi at vide, at det kun er en formel Ændring, og samtidig angriber det ærede Medlem os, fordi vi ikke har villet slutte os til den.

Maa jeg dernæst gaa over til det ærede Medlems Betragtninger over selve Lovforslaget. Det ærede Medlem sluttede med at sige, at det gjaldt for Venstre om, at Midlerne blev anvendt saa godt som muligt. Men hvis der nu er to Kommuner ved Siden af hinanden, hvis Indbyggertal er saadanne, at de efter denne Lovs Bestemmelser vil kunne anvende 30,000 Kr. til Dyrtidsforanstaltninger, og den ene af disse Kommuner siger: Efter vor Opfattelse anvender vi disse 30,000 Kr. bedst, hvis vi anvender dem efter § 2, medens den anden siger: Vi anvender dem bedst, hvis vi anvender dem efter § 1, saa kommer det ærede Medlem og siger: Den Kommune, som mener, at det er bedst at anvende § 2, skal have Straf, den skal have den Straf, at der skal opkræves 10,000 Kr. mere i kommunal Skat blandt dens Beboere. Saadan siger det ærede Medlem, naar det gælder om at

give Kommunerne Adgang til at bedømme, hvorledes de bedst vil anvende Midlerne!

Det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen) har troet, at dette var et københavnsk Spørgsmaal. Det er det ikke. Jeg vil ikke bruge den Vending, det ærede Medlem brugte, men sige, at det er temmelig ligegyldigt for Københavns Kommune, hvilken Bestemmelse der her bliver truffet. Det skal jeg tillade mig at vise det ærede Medlem. Der staar i Bilagene her om Anvendelsen af § 2 med Hensyn til Brændselsforanstaltninger, at Københavns Kommune har anvendt 3 Mill. Kr. dertil. Lad os tænke os, at den kommer til at anvende yderligere 3 Mill., saaledes at hele Foranstaltningen vil koste 6 Mill. Kr. Hvis dette Beløb anvendes efter § 2 med den Bestemmelse, som her foreslaas gennemført, $\frac{2}{3}$ for Staten og $\frac{1}{3}$ for Kommunen, vil det blive 4 Mill. Kr. for Staten og 2 Mill. Kr. for Kommunen. Hvis derimod Københavns Kommune skal anvende Beløbet efter § 1, men saaledes at forstaa, at den har Lov til at udskille de mindre velstillede og for dem oppebære $\frac{2}{3}$, hvorledes vil det saa gaa? I en anden Anledning har jeg just faaet Meddelelse om, at man maa gaa ud fra, at kun $\frac{1}{12}$ af Københavns Beboere har over 3,000 Kr. i Indtægt, og det ærede Medlem mener selv, at 3,000 Kr.s Indtægt maa man vistnok regne som en ved Dyrtiden vanskeligt stillet Indtægt. Det vil altsaa sige, at $\frac{1}{12}$ af Foranstaltningen, som koster 6 Mill. Kr., altsaa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., vil komme velstillede til gode og $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. de ved Dyrtiden vanskeligt stillede til gode. Af disse $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. vil ogsaa efter det ærede Medlems Opfattelse $\frac{2}{3}$ kunne ydes af Staten og $\frac{1}{3}$ af Kommunen, kun for $\frac{1}{2}$ Mill. vil Forholdet blive omvendt: $\frac{1}{3}$ for Staten og $\frac{2}{3}$ for Kommunen. Det vil sige, at hvis det ærede Medlems Opfattelse gaar igennem, vil Københavns Kommune komme til at betale 2,170,000 Kr., medens den efter den Maade, jeg har foreslaaet, vil komme til at betale 2 Mill. Kr. Det er hele Forskellen i økonomisk Henseende for Københavns Kommune, og jeg tillader mig at sige, at det er temmelig ligegyldigt for Københavns Kommune, saaledes som Forholdene for Øjeblikket er, Men der er andre Steder, hvor det har ikke blot økonomisk Betydning, men social Betydning, og det er i en Række Kommuner Landet over, hvor Spørgsmaalet er om personlige og indbyrdes Afhængighedsforhold, der har det social Betydning, hvilken Ordning man træffer, og det, som det ærede Medlem her fastholder,